

ת"פ 9362/01/22 - מדינת ישראל נגד עומרי עמוס זוארץ, דניאל גאון מחפוט

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 9362-01-22 מדינת ישראל נ' זוארץ(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 879632/2021

בפני **כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט**
מאשימה
מדינת ישראל

נגד
נאשמים

1. **עומרי עמוס זוארץ (עציר)**
2. **דניאל גאון מחפוט (עצור/אסיר בפיקוח)**

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראיה חסויה.

2. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לפשע, חדירה לפרטיות, זיוף סימני רכב וקבלת רכב גנוב, הנוגעות לאירוע מיום 21.12.21.

בהתאם לנטען בכתב האישום, בין הנאשם 1 לבין משפחת מסיקה קיים סכסוך. א.א. הוא מכר וחבר קרוב של משפחת מסיקה. במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 21.12.21, שעה 00:30, קשרו הנאשמים קשר לעקוב אחר א.א. ע"י הצמדת מכשיר עיקוב לרכבו, המאפשר לדעת את מיקומו בכל עת באופן שוטף באמצעות מכשיר הטלפון הנייד (להלן: "**מכשיר העיקוב**"). לצורך הקשר ולשם קידומו, הצטיידו הנאשמים במסיכת סקי, בכפפות וברכב הגעה ומילוט מסוג סוזוקי, אשר נגנב ביום 5.8.21 והגיע לידי הנאשמים ביודעם כי מדובר ברכב גנוב. הנאשמים או מי מטעמם צבעו את הרכב בצבע שונה מזה המקורי וזייפו את מספר לוחית הרישוי שלו.

עובר ליום 21.12.21 הצמידו הנאשמים, בעצמם או באמצעות אחר, את מכשיר העיקוב לרכבו של א.א., רכב מסוג יונדאי. בהמשך, עובר ליום 21.12.21 בשעות הערב, החנה א.א. את היונדאי בחניון תת קרקעי בבית מגוריו ברח' מימון 11 בנתניה.

ביום 21.12.21, בשעה 00:30 לצורך הקשר ולשם קידומו, נסעו הנאשמים ברכב הסוזוקי, כאשר נאשם 2 נוהג בו ונכנסו לחניון. בהתקרבתם ליונדאי, עצר הנאשם 2 את הרכב ונאשם 1 יצא ממנו כשהוא לובש מסכת סקי על פניו ועוטה כפפות. הנאשם 1 התקרב אל היונדאי והתכופף מתחתיה על מנת להגיע אל מכשיר העיקוב וזאת מתוך מטרה שאינה ידועה במדויק למאשימה. מיד לאחר מכן נעצרו הנאשמים ע"י משטרת ישראל.

3. הנאשמים עותרים לחשוף את זהות מקור המידע של ידיעה מספר 21-2248-736, בטענה שמוסר המידע הוא בעל

אינטרס בעבירות המיוחסות להם ושהיה מקום לגבות ממנו עדות סדורה ולכלול אותו ברשימת עדי התביעה. לשיטת ההגנה, יש לחשוף, פרט לזהות מקור הידיעה, אף את שעת מסירת הידיעה ואת תכנה המלא. אע"פ, כי פראפרזה בנוגע לתוכן הידיעה שבנדון הועברה לעיון ההגנה. עוד נטען בבקשה, כי תעודת החיסיון כוללת צווים להאזנות סתר, אך החומרים שהועברו להגנה אינם כוללים תוצרי האזנות סתר, מבוקש להעביר תוצרים אלו לעיון ההגנה.

4. המאשימה מתנגדת לבקשה. ראשית, הובהר כי לא הוצאו בתיק שבנדון צווים להאזנות סתר אלא רק צווים לקבלת נתוני תקשורת, כאשר פלטי התקשורת הועברו לעיון ההגנה.

שנית, נטען, כי נוכח האינטרס הציבורי בהגנה על מקורות המידע ובהתחשב בתוכן הפראפרזה שהועברה להגנה, אין מקום לחשיפת זהות המקור או פרטים נוספים מן הידיעה.

5. בדיון שהתקיים בפניי בתאריך 16.3.22 שמעתי, לבקשת ההגנה, טיעון מטעם הנאשמים במעמד צד אחד, במסגרתו הוצג בפני ביהמ"ש, בקווים כלליים, קו הגנה אותו לא טענו הנאשמים בחקירתם.

לאחר מכן, התקיים דיון במעמד צד אחד במעמד נציג הפרקליטות ונציגי המשטרה, במסגרתו שמעתי הסברי אנשי המודיעין והועבר לעיון החומר המקורי הנוגע לפראפרזה מושא הדיון. יוער, כי הפרוטוקולים של שני הדיונים במעמד צד אחד הוקלדו מחוץ למערכת נט המשפט ונשמרו בכספת ביהמ"ש. במסגרת הדיון במעמד נציגי התביעה, ועל רקע קו ההגנה שהוצג בפניי קודם לכן במעמד צד אחד, התבקשה ע"י ביהמ"ש הבהרה לחומר המודיעיני. הבהרה כאמור הוגשה לתיק ביהמ"ש בתאריך 30.3.22 והיא שמורה בכספת.

דיון והכרעה-

6. **סעיף 45 (א) לפקודת הראיות** קובע: "אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם".

סעיף 46(א1) לפקודת הראיות קובע: "בהחלטה כאמור בסעיף קטן (א) ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדיון, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט, ורשאי הוא לקבל הסברים מהעותר אף בהעדר שאר בעלי הדיון; לא יתיר בית משפט גילוי של ראיה חסויה, אלא לאחר שניתנה לתובע אפשרות להתייחס לטענות שנטענו שלא בפניו".

7. הפסיקה הכירה בעבר בצורך להגן על מקורות המידע על מנת לאפשר לרשויות החוקרות לחשוף עבריינים ע"י קבלת מידע ממודיעים, שלא היו מסכימים למסור מידע לרשויות אלו זהותם לא הייתה חסויה. נקבע כי "אין כלל ספק שחשיפת זהותו של מודיע עלולה לגרום לפגיעה, ולעיתים קשה, בעבודת המשטרה, שהרי חשיפה זו כרוכה פעמים רבות

בסכנה מוחשית לחייו של המודיע ומותר להניח כי מעטים יהיו מוכנים לחשוף את עצמם בפני סכנה זו" (ספרו של כב' השופט יצחק עמית, **חסיונות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי** (2021), ע' 754-755 והפסיקה המובאת שם).

8. על מנת שביהמ"ש יוכל לבחון באופן מושכל את העתירה לגילוי ראיה, עליו להידרש לקו ההגנה של הנאשם. בהקשר זה נקבע בהלכה הפסוקה, כי עתירה המוגשת ע"י ההגנה עוד לפני שהנאשם הציג את קו הגנתו היא עתירה מוחלטת מניה וביה. השאלה אם חיסוי ראיות מסוימות עלול לפגוע בזכותו של הנאשם למשפט הוגן איננה תיאורטית והיא נבחנת, בין היתר, על רקע מיקומה של הראיה בשדה המריבה בין הצדדים ולאחר שבקעת המחלוקת נגלתה לעיני ביהמ"ש. מטבע הדברים, ככל שקו ההגנה שנוקט נאשם מעורפל, כללי או בלתי ידוע, יקשה הדבר על בחינת טענתו כי הוא נזקק לחומר החסוי (ראו ספרו של כב' השופט עמית לעיל, בע' 762-3).

יפים בהקשרה של העתירה דנן, בכל הכבוד, אף הדברים שנקבעו ב**בש"פ 120/10 פלוני נ' מ"י** (24.2.10, פורסם בנבו):

"יש להבחין בין מידע מודיעיני חסוי שעניינו בשאלה איך וכיצד עלה בידי הרשות החוקרת לעלות על עקבותיו של הנאשם, לבין תוצרי החקירה הגלויים, המהווים את חומר הראיות הגלוי שבבסיס כתב האישום. נניח, לשם הדוגמה, כי בעקבות מידע מודיעיני חסוי שהתקבל במשטרה, התנהל מעקב משטרתי אחר פלוני שנתפס "על חם" כשהוא נושא עמו אקדח שלא כדין. כנגד פלוני מוגש כתב אישום על החזקת נשק שלא כדין, וחומר הראיות כולל, בין היתר, את האקדח, את דוחות השוטרים ואת הודאתו של פלוני כי האקדח נרכש על ידו שלא כדין והוחזק על ידו שלא כדין. במצב הדברים הרגיל, הגנתו של הנאשם לא תיתרם אם ייחשף בפניו המידע המודיעיני החסוי שהוביל לתפיסתו, ומנגד, חשיפת המידע עלולה "לשרוף" מקורות מודיעיניים רבי ערך. המבחן לחיוניותה של ראיה חסויה להגנתו של נאשם נבחן אפוא בהכרח על רקע חומר הראיות הגלוי" (סעיף 22 לפס"ד).

9. במקרה דנן, הנאשמים מלאו פיהם מים בחקירה ולא מסרו כל גרסה ביחס לסיבה בשלה הגיעו לחניון במועד המתואר בכתב האישום, ביחס לנסיבות ההגעה למקום וביחס לסיבה בשלה נצפה, לכאורה, נאשם 1 יורד מרכבו לעבר היונדאי כשהוא לובש מסכת סקי וכפפות. לא סופק הסבר אף לטענת התביעה, לפיה נאשם 1 נראה סמוך לפני מעצרו מתכופף מתחת ליונדאי. טרם נמסר מענה לאישום מטעם הנאשמים.

היעדר גרסה מטעם הנאשמים בחקירה בנוגע לפשר הימצאותם בחניון ובנוגע להתנהגותם במקום מקשה לבחון את הקשר בין החומר החסוי לבין גרסתם ומחליש, בשלב זה, את העתירה. אכן, במעמד צד אחד, מסרו הסנגורים, בתמצות רב, טענת הגנה מסוימת, אשר לשיטתם מצדיקה חשיפת זהות המקור והמועד המדויק של מסירת הידיעה. עם זאת, טיעון ההגנה לא כלל פרטים מדויקים וברורים ביחס לסיבת הגעת הנאשמים לחניון, ביחס לפשר התנהגותם במקום וביחס למכלול נסיבות האירוע.

בחנתי את החומר החסוי על רקע קו ההגנה המצומצם, שבחרה ההגנה לחשוף בשלב זה, במעמד צד אחד, בפני ביהמ"ש. נוכח מעורפלות קו ההגנה והיעדר הפרטים בגרסה העובדתית של הנאשמים מחד גיסא ונוכח ההבהרה החסויה שנמסרה לביהמ"ש בתאריך 30.3.22 מאידך גיסא, לא מצאתי שניתן לומר בשלב מקדמי זה של ההליך המשפטי, כי זהות המקור והמועד המדויק של מסירת הידיעה, חיוניים להגנת הנאשמים, או שמידת התועלת שלהם

להגנת הנאשמים עולה על העניין שיש לא לגלותם. בהמשך לכך, אינני מתירה בשלב זה את גילוייה של הראיה החסויה המבוקשת.

יחד עם זאת, בשים לב לכך שעסקינן בתיק נסיבתי, במסגרתו, הלכה למעשה, הנאשמים טרם מסרו גרסה ברורה בנוגע למיוחס להם, תוכל ההגנה, במידת הצורך, לבקש מביהמ"ש שידון בתיק, לשוב ולבחון החלטה זו עם התקדמות הדיון בהליך העיקרי, כאמור בסעיף 46(א) לפקודה.

10. על יסוד החומר שהוצג לי במעמד נציגי התביעה ובשים לב להצהרה המפורשת שנמסרה מטעמם בעניין זה, מובהר כי בתיק דנן לא בוצעו האזנות סתר ואין לפיכך תוצרי האזנות סתר שניתן לבחון מסירתם לעיון ההגנה.

המזכירות תעביר ההחלטה בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.